

Література:

1. Концепція державної економічної програми розвитку малого і середнього підприємництва на період до 2020 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: lis.gov.ua/.../article/.../Proekt_Koncepcii_do_2020_roku.doc. – Заголовок з екрану.
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>. – Заголовок з екрану.
3. Інноваційна Україна 2020: національна доповідь / За заг. ред. В.М. Гейця та ін.; НАН. України. – К., 2015. – 336 с.

ОЦІНКА ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БІЗНЕС-ЦЕНТРІВ МЕГАПОЛІСУ

Блага В.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В умовах глобалізації бізнес туризм в розвинутих країнах існує як економічний сектор, що всебічно розвивається, та забезпечує приплив іноземної валюти і створення робочих місць [1]. Розвиток інфраструктури бізнес-туризму відбивається на покращенні іміджу мегаполісу [2].

В роботі був проведений аналіз ПАТ «Приват бізнес-центр «Слобожанський» (далі – підприємство). Підприємство має добре географічне положення, що дає змогу розвиватися далі [3].

Для більш детального аналізу стану підприємства, був проведений його SWOT-аналіз. Виходячи з результатів проведеного SWOT-аналізу, підприємство потребує внутрішніх перетворень. Найбільш слабкі сторони були визначені в сфері маркетингу та знайдені невідповідності умовам зростаючого ринку.

Задля поліпшення фінансового стану підприємства розроблені заходи та запропоновані два фінансово-економічних забезпечення, які мають умовну назву: нова технологія та поліпшуюча технологія.

Для оцінки впливу впровадження кожної із технологій на фінансове положення підприємства використовувався тривимірний показник. За допомогою цього показника було встановлено тип інноваційно-інвестиційного потенціалу підприємства.

На основі цих розрахунків, було визначено, які саме дії потрібно зробити для підвищення конкурентоздатності, та, в той же час, критично не знизити фінансове положення підприємства.

Проведений трьох факторний аналіз показав, що перед початком впровадження, підприємство має високі фінансові та інвестиційні показники ($S(1;1;1)$), що дає нам змогу для активізації інвестиційної діяльності.

Розвиток методики оцінки фінансової стійкості та включення до її складу аналізованих витрат, пов'язаних з розробкою та впровадженням нових та/або поліпшуючих технологій, дозволить відповісти на запитання: під силу цьому

бізнес-центру наряду з формуванням ресурсів, необхідних для поточної виробничо-господарської діяльності, ще й реалізація вибраної стратегії інноваційного розвитку. Іншими словами, при такому підході можна аналізувати інноваційні можливості (потенціал) підприємства за ефективним забезпеченням існуючих і нових впроваджуваних технологій. Для цього при оцінці відповідності наявних і необхідних засобів для забезпечення виробничо-господарської діяльності у складі аналізованих витрат слід включити також інноваційні потреби, які не потрібні для впровадження в господарський оборот нової, або базової технології і / або поліпшуючої.

Якби бізнес-центр приступив до освоєння нової технології без попередньої оцінки свого інноваційно-інвестиційного потенціалу, то, як показують розрахунки, у нього не вистачило б коштів на завершення розпочатого проекту. Це могло б проявитися в нестачі коштів на забезпечення поточної виробничо-господарської діяльності або призвело до тимчасового припинення та заморожування розпочатого інноваційного проекту. Затягування термінів реалізації інновацій призводить до збільшення незавершеного виробництва, що небажано і розцінюється як нераціональне використання інвестованого капіталу. Призупинення реалізації інноваційного проекту може сприяти також розвитку ризику запізнілої комерціалізації та лізингу. Коли оновлений бізнес-центр буде готовий до відкриття, він може виявитися вже застарілим.

Після розрахунку фінансових показників при впровадженні нової технології (переобладнання приміщень для оренди), було виявлено, що показники підприємства значно впали. Значення показника $S(0;0;1)$ говорить про перехід підприємства в критичний стан.

Однак, при впровадженні поліпшуючої технології (проведення рекламної компанії), негативних змін у фінансовому становищі не було виявлено. Підприємство і надалі зможе займатися інноваційною діяльністю.

Після впровадження поліпшуючої технології очікується значний приріст прибутку, а також зміна коефіцієнту рентабельності (0,05 проти 0,01), що є безумовно позитивною динамікою.

Використання розробленого підходу дозволяє обраному бізнес-центру у місті Харкові позбавитись можливого заморожування коштів, а значить, більш ефективно використовувати свої економічні ресурси. В цьому сенсі варто застосувати таке поняття, як «оверрейдінг», коли у погоні за перспективними можливостями через збільшення поточних інвестиційних вкладень підприємства скорочують свої фінансові резерви нижче розумного рівня і виявляються в положенні банкрутів. В результаті багато підприємств вимушені зупиняти на невизначений термін започатковані інвестиційні проекти. Розроблений метод може застосовуватися для прогнозування подібних ситуацій. Щоб не допускати подібних проблем досить на етапі розробки перспективних планів виключити з числа альтернатив, що розглядаються підприємствами, неможливі (з точки зору фінансового забезпечення) проекти.

Література:

1. Деловой туризм [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.tiernaropjat.tk/news/sushhnos-156.html>. – Заглавие с экрана.
2. Сущность и значение делового туризма [Електронний ресурс]. – Режим доступа: http://studbooks.net/645219/turizm/suschnost_znachenie_delovo_go_turizma. – Заглавие с экрана.
3. SMIDA [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <https://smida.gov.ua>. – Заглавие с экрана.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ТА РАЦІОНАЛЬНІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РІШЕНЬ

Близнюк А.О., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Прийняття рішень, так як і обмін інформацією, являється складовою кожної управлінської діяльності. Тому в необхідності прийняття рішень – складних і простих, важливих і другорядних – полягає суть процесу управління.

Прийняття управлінських рішень – визначальний процес управлінської діяльності, тощо що він створює напрямки діяльності підприємства та окремих її працівників. Робота з прийняття управлінських рішень потребує від менеджерів високого рівня компетентності, значних затрат часу, енергії, досвіду.

Вона передбачає також високий рівень відповідальності, оскільки для здійснення прийнятих рішень у життя необхідно забезпечити ефективну та злагоджену роботу всього організаційного механізму.

Ефективна діяльність підприємства в умовах ринкової економіки вимагає зміцнення і розширення конкурентної позиції. Підвищити конкурентоспроможність виготовленої продукції та вдосконалити виробництво можливо тільки у випадку залучення необхідного обсягу інвестицій. При фінансуванні інвестицій основну увагу спрямовують на оцінку інвестиційного вибору за умови існування припущення, що використання теоретично коректних методів безпосередньо призводить до оптимального інвестиційного вибору і, таким чином, максимізує прибуток підприємства.

Вітчизняні підприємства відчувають гостру нестачу інвестиційних ресурсів для забезпечення сталого економічного зростання. Інвестиційні рішення на підприємстві фінансуються здебільше за власні кошти підприємства. Обмеженість таких коштів є очевидною, тому тільки раціональне їх використання завдяки прийняттю оптимальних інвестиційних рішень дасть змогу вітчизняним підприємствам забезпечити стійку життєдіяльність.

Вітчизняні інвестори, приймаючи рішення, через недостатню некомпетентність спираються переважно на попередній досвід, але є й деякі інвестори, що можуть провести системне обґрунтування інвестиційних рішень. Вибір інвестиційного рішення з множини альтернативних рішень полягає у